uitgeverij SWP

Participatie en herstel: Inzet eigen kwetsbaarheid in hulpverlening

Tijdens een studie tot hulpverlener leer je dat je als therapeut geen persoonlijke ervaringen moet delen. Dit kan schadelijk zijn. Maar is dit eigenlijk wel zo? Inmiddels is er onderzoek gedaan en praktijkervaring opgebouwd die de positieve kant uitwijzen. Het delen van eigen kwetsbaarheid kan positieve gevolgen hebben voor een cliënt. De cliënt kan o.a. het gevoel krijgen dat de hulpverlener hem/haar echt kan begrijpen, wat gelijkheid creëert.

Dit themanummer opent Alie Weerman met de paradoxale inzet van ervaringsdeskundigheid in het sociaal werk. Hoezo, paradoxaal? De ervaringsdeskundige die eerst ontwricht was, er nu bovenop gekomen is en weer een acceptabel leven kan leiden, is het lichtend voorbeeld voor de cliënt. Dit kan leiden tot het oordeel: De ervaringsdeskundige kon het, dus waarom de cliënt niet? Maar dit kan ook averechts werken tot een participatie- en herstelplicht, hetgeen niet iedere cliënt kan waar maken.
Ook voor ervaringsdeskundigen ligt de lat hoog; wat als je terugvalt? En meer knelpunten worden belicht; die ook voor het opleidingsveld van belang zijn.

Tom van Wel vertelt iedere cliënt die bij hem komt over zijn eigen ervaring in de ggz, ook al heeft hij in zijn opleiding geleerd dat dat niet de bedoeling is. Wat vinden de mensen daarvan die bij hem komen voor hulp? Wat voegt de openheid van Van Wel toe aan de behandeling? Hij bevroeg zijn cliënten hierover en doet verslag.

Bij IMR-groepen bestaat de begeleiding bij voorkeur uit een trainer met en een zonder ervaringsdeskundigheid. Van der Neut en anderen interviewden cliënten, ervaringsdeskundigen en hulpverleners hierover en vonden een aantal voordelen van deze combinatie.

Deze uitgave is een speciale editie van het tijdschrift Participatie en Herstel. U vindt tevens ook een boekrecensie, een interview en een column waarin eigen ervaring van hulpverleners met ontwrichting de rode draad vormen.

ISBN:
9789088507786

Meer info:
swpbook.com/2023